

Język kornijski jest językiem należącym do grupy języków p-celtyckich, który wymarł w XVIII/XIX wieku i został ożywiony w 1904 roku. Po 118 latach procesu odrodzencego posługuje się nim około 3000 użytkowników, w tym kilkuset płynnie. Język ten był celem badań kornwalijskich językoznawców w XX wieku, którzy chcieli usystematyzować w nim zasady gramatyki i wymowy, jak i wzbogacić go leksykalnie, aby mógł zacząć być znów nauczany i używany jako żywy język. Ożywienie języka wymaga jednak wybrania źródeł tych wszystkich zasad. W przypadku języka kornijskiego wiemy o istnieniu materiałów napisanych przez jego rodzimych użytkowników w średniowieczu między XIII a XVI wiekiem – były to głównie mirakle pisane wierszem. W okresie późniejszym rozwoju języka mamy teksty pisane prozą jak i opisy języka kornijskiego. Nie posiadamy jednak żadnych materiałów audio z okresu sprzed wymarcia języka kornijskiego. Religijne dramaty ze średniowiecza stanowią najobszerniejsze źródło j. kornijskiego, ale jednocześnie są to dowody odleglejsze czasowo niż proza i opisy języka z XVII czy XVIII wieku.

Odpowiedź na pytanie, które źródło powinno stanowić podstawę ożywionego języka nie jest oczywista. Jednocześnie może dojść do różnicy zdań w procesie analizy i rekonstrukcji języka. Z tych względów ożywiony język kornijski posiada kilka odmian językowych stworzonych przez konkretne osoby i grupy na przestrzeni XX wieku. Dwie odmiany pochodzą z okresu średniokornijskiego (XIII-XVI wiek), jedna z późnokornijskiego (XVII-XIX), a kolejna, pochodząca z okresu kornijskiego za czasów brytyjskiego panowania Tudorów (XVII), powstała jako kompromis. Wszystkie odmiany j. kornijskiego są dla siebie zrozumiałe – w końcu to odmiany tego samego języka! Nie mniej, posiadają nieco inne samogłoski i zasady rządzące długością ich jak i spółgłosek. Istnieją różnice w formach czasowników i różne preferencje dotyczące słownictwa, jak i różne ortografie. Głównie za sprawą różnic ortograficznych społeczność kornijska wraz z regionalnym urzędem Kornwalii wypracowała i zaadaptowała Standard Written Form (Standardową Formę Pisaną), która pozwala na to, aby j. kornijski był obecny na znakach drogowych, w szkołach czy w urzędach.

Wspólna ortografia nie niweluje jednak wspomnianych różnic pomiędzy odmianami. Na przykład, wszystkie poza jedną zakładają, że większość samogłosek na końcu wyrazów powinna być zredukowana do dźwięku szwa. Ta jedna odmiana, a jest to odmiana którą posługuje się największa liczba użytkowników, zakłada z kolei, że te samogłoski powinny być wymawiane jako samogłoski pełne. Nie mniej, zostało nieformalnie zaobserwowane, że dochodzi do hybrydyzacji wymowy w ożywionym j. kornijskim. Kornijskojęzyczni Kornwalijscy różnych odmian komunikują się ze sobą, przez co wzajemnie wpływają na swoją wymowę, która staje się nieco inna niż ta wpisana w zasady ich odmian językowej. Jednocześnie niemal wszystkie osoby posługujące się j. kornijskim posługują się też językiem angielskim, który również oddziałuje na ich systemy dźwiękowe.

Bardzo niewiele badań zostało przeprowadzonych na ożywionym j. kornijskim. Wymowa dzisiejszych użytkowników j. kornijskiego nie została zbadana w ogóle. Z tego względu projekt ten ma na celu zbadanie fonologii ożywionego j. kornijskiego poprzez analizę tego, jak użytkownicy różnych odmian tego języka wymawiają samogłoski w wygłosie.

Badanie zostanie przeprowadzone wśród płynnych użytkowników j. kornijskiego, wyselekcjonowanych poprzez metodę śnieżnej kuli, gdzie jedna osobie płynna w mowie poda dane znanych sobie użytkowników języka, a te zarekomendują kontakt z kolejnymi. Kula śnieżna toczy się do momentu aż skończą się pojawiać nowe imiona lub do momentu, aż zbierana zostanie dostateczna liczba uczestników. Projekt ma na celu zbadanie wymowy 20 biegłych w mowie użytkowników j. kornijskiego w trzech badaniach:

Badanie 1 – czytanie tekstu, w którym umieszczono badane wyrazy

Badanie 2 – wymawianie wyrazów w środku zapamiętanego wcześniej zdania

Badanie 3 – swobodna rozmowa

Jako że procesy fonetyczne, w tym redukcja samogłosek, mogą przebiegać różnie zależnie od sposobu i tempa mowy, przeprowadzenie tych trzech badań pozwoli na analizę zachowań samogłosek w wielu kontekstach. Projekt pozwoli odpowiedzieć na pytanie, jak konsekwentni są użytkownicy j. kornijskiego w trzymaniu się norm wymowy swoich odmian językowych lub też, czy dokonuje się rozwój wspólnego modelu wymowy.

Rezultaty badań zostaną spopularyzowane na stronie internetowej projektu, na konferencjach naukowych i w przynajmniej jednym artykule naukowym, a dane zgromadzone w trakcie projektu (w tym audio!) zostaną umieszczone w darmowym repozytorium dostępnym dla każdego użytkownika Internetu.